

KOVÁCS ISTVÁN

Öncsendéletrajz

Ahogy a vers üzen, ahogy talán a fénykép, halántékhoz bilincselte gyűrűsujj, s egy borospohár bevérzett körömháza a kéziratpapíron. Bámészan, rebbenet-mozdulattal, farkasvakon, mint öntudatlan egyensúlyozó... De megbillenve az ablaküvegen végighullámzó háztetőtől, a tekintet hirtelen bezúzódik; cserepekre, verstöredékre, arcvonásokra, bor-ízre esik. Ismét az látható, ami van, és úgy, ahogy illik. Mozdulatlan a székből, kitömötten az élehetetlen valóság kócaival. Mint halotti vánkosán a török császár, aki öntudatlan egyensúlyozóként, bámészan, farkasvakon ülte katonái veséző tekintetét, amelytől még a halottak is összerázkódtak volna – (de van, akinek a túlvilágra is futja fegyelméből) –; hittek a tartásának... És mire megbillenve az ég üvegében végighullámzó zászlóktól, sisakoktól, hirtelen előrebukott, a vár már be volt véve, és fejtől fosztva az ellenséges vezér. Bárhogy is mást üzen a vers, a fénykép, a gyűrűsujj, borospohár, ablaknak zúduló háztető... A tekintet hirtelen bezúzódik; cserepekre, verstöredékre, arcvonásokra, bor-ízre esik. Ismét az látható, ami van, és úgy, ahogy illik. Mozdulatlan a székből, kitömötten az élehetetlen valóság kócaival...

Kroó Anita: Inside – Out (részlet, tus papír, 34 × 31 cm)